

Klædningsstykker, men ogsaa over noget Huusgeraad og Jøbevarer, saavel som et passende Bidrag til hans Underholdning, saa er dette ligeoverfor Fallenten en Humanitet, som den tilbligere Lovgivning savnede, og ligeoverfor Creditorene et Klogskabshensyn; thi da det ikke kan forudsættes, at Noget skulde ville opfylde Lovens ubetingede Bud: aldeles Intet at tilbageholde for sig selv, saa udsatte man sig ved den hidtilværende Lovgivning paa en Naade for at nødsage Fallenten til at tage sig selv til Rette og grube for vidt. Det er altsaa en Bestemmelse, der i enhver Henseende maa ansees for ønskelig; men da det dog er en Bestemmelse, om hvis Udstrækning der kan være deelte Meninger, har man fundet det rigtig at foreslaae tilføjet, at det skal afgjøres i en særlig tillyst Samling; det vil altsaa sige, at der overlades alle de indtil da fremtraadte Creditorer særlig Afgang til om dette Spørgsmaal at yttre sig. Til de Punkter, som da ville være at afgjøre, hører ogsaa, hvorvidt Boets Varelager kan overlades Bedkommende til Forhandling, naturligviis for Boets Regning. Det vil sees af Præmisserne, at der i Kjøbenhavn findes den staaende Praxis, at det overlades den fallerede Handlende at overtage Boutikken for Burderingssummen med et Tillæg af 25 pCt., og dette er den sædvanlige Naade, hvorpaa man sætter ham istand til midlertidig at erhverve det til Livets Ophold obsolut Fornødne i den Tid, da han forøvrigt er berøvet Raadigheden over sit Bo. Der har været yttret det Ønske — thi Udvalget har havt Leilighed til at conferere med Andre, som ere berørte af de her omhandlede Forhold, — at dette blev gjort almindeligt og indrømmet de Bedkommende som absolut Ret. Dette kan Udvalget ikke tiltræde, thi det lader sig dog ganske sikkert tænke, at Fallenten havde vist et saadant Forhold, at han paa ingen Naade kunde have Afgang til Nogetsomhelst, altsaa heller ikke til denne Favør, hvilket Tilfælde imidlertid vistnok er det sjældnere. Derimod fandt Udvalget Betænkelighed ved at optage i Loven en Bestemmelse, som egentlig gaaer ud fra den Forudsætning, at Taxationen er uøsterrettelig;

thi at En skulde kunne finde Livets Ophold ved at overtage Boutikkens Indhold ikke blot for den fulde Taxationssum, men med et Tillæg til denne af 25 pCt., og saa ved hvad der fortjentes udover dette, kunde nære sig, er ikke let at forudsætte; derimod kan der aldeles Intet være at erindre imod at sige, at Boets Varelager, og navnlig den dermed forbundne Boutikshandel, kan overdrages til ham. Men dette have vi ikke villet foreslaae, netop af Hensyn til selve Fallenten; thi efter § 10 hører det til de Punkter, hvorom formeentlig Skifteretten strax maa kunne tage Bestemmelse i hele Boets Interesse uden at oppebie en saadan Skiftesamling, idet det i Reglen vil være den billigste og hensigtsmæssigste Naade, hvorpaa man kan forstaae Fallenten en midlertidig Subsistens, hvorimod det ved at optages i denne § vilde være uforsvarlig knyttet til en Betingelse, om ikke af Creditorenes Samtykke, saa dog af deres Samraad i saa Henseende. — De ved § 7 foreslaaede Forandringer ere aabenbart rene Resdactioner. Det er uden tvivl Lovudkastets Hensigt, at ikke blot det Spørgsmaal, om der skal antages een eller flere handelskyndige Revisorer, men ogsaa det Spørgsmaal, hvem disse skulle være, skal afgjøres af selve Skifteretten. Dette staaer ikke i Lovudkastet udtryffeligt anført; og naar det dernæst siges, at disse Mænd skulle afgive sin Betænkning, saa er det første Gang denne norske Skrivemaade er anvendt i Lovsproget; men Valget her imellem Norsk og Dansk kan undgaaes ved reent at udelade det og blot sige, at de skulle afgive Betænkning. § 8 indeholder en overordentlig vigtig og hensigtsmæssig Bestemmelse, som Udvalget i Gæt og Alt maa tiltræde, nemlig at Boet, ligesom det ikke skal lægge fra sig, hvad der retlig hører det til — og det er navnlig sikret ved § 1 — saa paa den anden Side heller ikke skal bemægtige sig Noget, som tilfældigviis factiff kommer i dets Besiddelse, uden at Betingelsen for, at det retlig kan tilegne sig samme, er tilstede. I denne Henseende troer jeg, at Skifteretten ikke har givet den Private Noget efter i en saadan Tendents til Bemægtigelse, hvilken nu er forebygget ved denne §.